

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, lub do księgarni Smirdina; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze informacyjnym; w Wilnie, w księgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

Cena Roczna: w Rossyi, s pocztą, a w stolicy, z noszeniem do mieszkań, 50 r. ass. *Półroczna*, 25 r. ass. Bez poczty, dla odbierających w księgarni Smirdina i Roczna, 45 r. as. *Półroczna*, 25 r. as. Dla Królestwa Polskiego Roczna, 55 r. as. *Półroczna*, 28 r. ass.

Piątek, 25 Września.
7 Październia.

Wiadomości krajowe.

Petersburg 24 Września.
6 Październia.

— Przez rozkazy dzienne CESARSKIE, z d. 13 b. m., Starszy Adjutant Głównego sztabu czynnej armii, liczący się w wojsku Major *Ciawłowski*, mianowany deżurnym Sztab-oficerem 4go korpusu piechoty. — 14 b. m. Dowódca 1 bryg. 16 dyw. piech. Jen.-major *Deban-Skorotecki*, mianowany Dowódcą 1 bryg. 17 dyw. piech. na miejsce Jenerał-majora *Żerebcow 2*, któremu powierzona zostaje 1 brygada 16 dyw. piech. — 19 tegoż m. Cywilny Gubernator Witebski *Rzeczyw. Radzca Stanu Żyrkiewicz*, mianowany Jenerał-majorem i Wojennym Gubernatorem Witebskim, z zachowaniem zarządu i cywilnego wydziału.

— Przez Reskrypta CESARSKIE mianowani kawalerami orderów: Św. Anny 1 klasy s koroną, 13 b. m., Pochodny Ataman Dońskich kozackich pułków czynnej armii, Jenerał-major *Siergiejew* i Ś. Stanisława 1 klasy, 7 b. m. Dowodzący wojskami Baszkirskiem i Meszcerackiem, Jenerał-major *Ciołkowski*.

• — Przez Ukaz CESARSKI do Kapituły orderów, z d. 29 Sierpnia, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, przez P. Ministra Sprawiedliwości poświęconej i przez Komitet PP. Ministrów uzanej, mianowani kawalerami orderu Św. Stanisława 4 klasy, Wileński gubernijalny Strapczy Spraw Skarbowych, Radzca Dworu *Lęga* i Radczy honorowi: Strapczowie gubernijalni Spraw Kryminalnych: Kijowski *Drotajewski*, Wołyński *Danilezenko*, Sekretarze: Izby Wileńskiej Sądu Cywilnego *Dobrzański* i Bielsko-Drohiczyskiego powiatowego Sądu *Gąstrowski*; Strapczy powiatu Trockiego *Baranowski*, Tranzlator Izby Wileńskiej sądu cy-

wil. *Pieczora*, Protokolista tejże Izby *Raczyński*, Naczelnik stołu Podolskiej Izby Sądu Kryminalnego *Lubicz-Żółkiewski*, Nadzorca aktów wieczystych i Skarbný Podolskiej Izby Sądu Cywilnego *Stepanowski*.

— W liczbie innych znakomitych osób przybyli tu do Petersburga: z Wiednia, 21 b. m. poseł nadzw. i pełnomocny przy Dworze Austryackim, Rzecz. R. Tajny *Tatiszczew* i Austryacki Radzca Tajny hrabia *Palfa*; z Moskwy, 23 b. m. Naczelnik Główn. Morsk. Sztabu J. C. Mości, Jen.-adjutant xżę *Mienschikow*; z Rygi, 21 b. m. W. Ochmistrz Dworu hrabia *Kutajsov*; s Taurogień, Moskiewski Wojenny Jener. Gubern., Jen. jazdy xżę *Golicyn 1*; s Kowna Jen.-adjut. xżę *Łobanow-Rostowski*.

— W *Journal de St.-Petersbourg* czytamy: «Porta Otomańska ściśle wypełniła zobowiązania, przyjęte na się aktem, zawartym w Konstantynopolu 15 (27) Marca bieżącego roku, we względzie zapłacenia summ, zawinionych Rossyi w skutek traktatu Andryanopolskiego.

«Stosownie do warunków tego aktu, ostatnia wypłata dokonana została całkowicie we wskazanym terminie 15 Sierpnia. P. *Butieniew* wprost uwiadomił o tem Komendanta Sylistryi, któremu przedtem jeszcze rozkazano zabrać się do opuszczenia tej twierdzy, jak skoro otrzyma od Rossyjskiego Ministra oznajmienie o ostatecznej wypłacie długu.

«Otomanski kommisarz, w towarzystwie urzędnika CESARSKIEGO Poselstwa, posłany był od Porty dla znajdowania się przy oddaniu twierdzy. To oddanie zostało uskutecznione 30 Sierpnia, (11 Września) w takim samym obronnym stanie, do jakiego, w czasie swego zajęcia, twierdza była przywiedziona.

«Systemat zachowania i przymierza, ugruntowany na naszych s Portą traktatach, znajdzie w tym czynie nową re-

kojmią, a Europa ujrzy pewny dowód ufności, wpajanej nam utrzymaniem pokoju na Wschodzie.

«Załoga Sylistryi wyszła s twierdzy 30 Sierpnia i tegoż dnia weszła do kwarantany w Katarasz, na lewym brzegu Dunaju. Według ustaw kwarantany pozostanie ona tam pod obserwacją przez dni siedm, a potem przez Wołoszczyznę i Multany pociągnięte w granice Cesarstwa.»

— Do 1 oddziału 3 Depart. Rząd. Senatu weszły następne sprawy apellacyjne, przysłane z Izb Sądu Cywilnego: Wołyńskiej, 1) Starozak. Froima Stala z obyw. Józefą Dubrowlańską o sumę. — 2) Obyw. Michała Alexandrowicza i Dawidowskich z obyw. Balbiną Bohdaszewską o pieniądze. — 3) Obyw. Daryi Lewandowej i syna jej Sztabskapitana Alexego Lewandowa ze staroz. Wilkiem, o pieniądze. — Podolskiej, 4) Obyw. Hippolita Czarnomskiego ze spadkobiercami Kazimierza Czarnomskiego o kondemnatę. — 5) Szlachcica Franciszka Biczkiwiczã z jeneralową Martą Rudziewiczową o sumę 1381 rub. 31 kop. srebrem. — Witebskiej, 6) O pochodzeniu szlachcica Wincentego Niebrzydowskiego od szlachcica Ignacego Niebrzydowskiego. — Wileńskiej, 7) Obyw. Chomińskich ze staroz. Markiem Sztembergiem, Mirskim i in. o pieniądze. — Mohylewskiej, 8) Staroz. Jankiela Zielonego s kupcem Rubinem Wołpinem o pieniądze. (*Wedł. 3 ogł. w Dod. do G. P. z d. 16 Wrześn. b. r.*)

— Do Petersburga przybyli: od 4 po 8 b. m., z Wilna, zost. przy tamecz. Cyw. Gubernatorze 9 klasa *Ludohowski*; z Rzeżycy, tam. pow. obyw. *Butwilowski*; z Wilejki, urzęd. Dep. Min. Ośw. Radzca hon. *Rawlikowski*; 19 b. m. s Kijowa, Inspektor Wojen. lazaretów przy Min. Wojny, Jen. major *Tiszyn*; — Wyjechał: 5 b. m. do Wilna, urzęd. Depart. Gospod. Min. Spraw. Wewn. Radzca hon. *Łuczko*.

Warszawa 24 Września.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

«W wykonaniu polecenia Rady Administracyjnej Królestwa, Kommissya Sprawiedliwości podaje do publicznej wiadomości następujący wypis z protokołu posiedzenia tejże Rady, dnia 10^{1/2} Lipca r. b., i wypis z protokołu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, obejmujące Najwyższą Jego Cesarsko-Królewskiej Mości decyzją, względem właściwości Sądów, do rozstrzygania spraw z nabywcami dóbr niegdy Xięcia Dominika Radziwiłła, w Królestwie Polskiem położonych.

Warszawa d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1836 r.

Dyrektor Główny Prezydujący *Koszecki*.

Za Sekretarza Jeneralnego Szef Biura *B. Bruck*.

Wypis z Protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej dnia 10^{1/2} Lipca 1836 r.

«Pomocnik Ministra Sekretarza Stanu oznajmił Namiestnikowi w odezwie z d. 30 Czerwca (12 Lipca) r. b. No, 681, że Najjaśniejszy PAN, mając sobie przedstawione, nadesłane przez Namiestnika Królestwa, podanie P. Gruszeckiego w imieniu nabywców dóbr, należących niegdy do Xięcia Dominika Radziwiłła, i w Królestwie Polskiem położonych,

uczynione, o uznanie Sądów Królestwa za właściwe do rozstrzygania sporów, w skutek nabycia dóbr pomienionych wynikających, po zasięgnięciu opinii Komitetu do spraw Królestwa, takową zatwierdził raczył. Stosownie zatem do tej Najwyższej decyzji, której wykonanie w Cesarstwie Ministrowi Sprawiedliwości poleconem zostało, procesa wytoczone przeciw nabywcom dóbr s. p. Xięcia Dominika Radziwiłła, w Królestwie położonych, mają być sądzone przez Kommissyą Radziwiłłowską, w Wilnie posiedzenia swe odbywającą; jeżeliby zaś strony zamierzały odwoływać się od wyroków tejże Kommissyi, we względzie samego tytułu własności dóbr nieruchomości, przeto odwołania takowe, do Sądu Najwyższego Królestwa wnosić są obowiązane.

«Wykonanie tej Najwyższej Jego Cesarsko-Królewskiej Mości decyzji, Rada Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości poleciła. Zgodno z Protokółem:

Sekretarz Stanu *J. Tymowski*.

Wypis z Protokołu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego.

«Roztrząsaną była nota P. Ministra Sprawiedliwości z wnioskiem, w przedmiocie sprawy nabywców dóbr Radziwiłłowskich, w Królestwie Polskiem położonych

«Na zasadzie przytoczonych (w wyjaśnieniu przedmiotu) uwag, Minister Sprawiedliwości wnosi, iż, według ścisłego brzmienia ukazów z dnia 24 Lutego 1814, 25 Sierpnia 1817 i z d. 17 Kwietnia 1818 roku, potrzeba przyjąć za правило: że sprawy z nabywcami dóbr, w Królestwie Polskiem położonych, należą do rozpoznania Kommissyi Radziwiłłowskiej, a od wyroków tejże odwołania się czynione być powinny do Trybunału Najwyższego Królestwa Polskiego, lub do tego Sądu (Sądu Najwyższego), który zastąpił ten Trybunał na mocy Statutu Organicznego Królestwa Polskiego z dnia 24 Marca 1832 r.

«Komitet do spraw Królestwa Polskiego, zgadzając się zupełnie z takowym wnioskiem Ministra Sprawiedliwości, jest zatem, aby prosić o Najwyższe tegoż wniosku zatwierdzenie, które, jeżeli nastąpi, tedy przywiedzenie go do skutku i wszelkie ku temu stosowne środki, aby zostawić Ministrowi Sprawiedliwości, i na ten koniec przesłać do niego wypis niniejszego postanowienia i tenże zakommunikować Ministrowi Sekretarzowi Stanu Królestwa Polskiego.»

(Oryginał z podpisem członków, którzy zasiadali w zgromadzeniu Komitetu.)

«Następnie Prezydujący objawił Komitetowi, że Najjaśniejszy PAN, w dniu 13 Maja r. b., w Carskiem Siele, raczył Najwyższe postanowienie Komitetu zatwierdzić i rozkazał wypełnić.

«Na zasadzie powyższego Protokołu, Minister Sprawiedliwości Cesarstwa wniósł do Senatu Rządzącego:

1) Aby sprawy z nabywcami dóbr Radziwiłłowskich, w Królestwie Polskiem położonych, podciągniętemi zostały, na mocy Najwyższych Ukazów: z dnia 24 Lutego 1814 roku, z d. 25 Sierpnia 1817 r. i z d. 18 Kwietnia 1818 roku, pod rozpoznanie Kommissyi Radziwiłłowskiej, tak, iżby ta odtąd nie przyjmowała do roztrząsania takich processów, w których, przy ścisłym zachowaniu prawideł przepisanych

Ukazem 1818 roku, względem sprzedania dóbr Radziwiłłowskich, transakcyje zawarte zostały, ściśle na zasadzie danych plenipotencyj, z zachowaniem wszelkich form ustanowionych.

2) Aby teźże Kommissyi zostawionem było rozpoznanie o takich pretensyach pieniężnych, które wyniknąć mogły ze sprzedaży dóbr.

3) Aby nabywcom dóbr Radziwiłłowskich, w Królestwie Polskiem położonych, zastrzeżone było, od wyroków w sprawach o dziedziczne dóbr posiadanie, odwołanie się do Trybunału Najwyższego, lub do tego Sądu, który zastąpił Trybunał ten, na mocy Statutu Organicznego Królestwa Polskiego z dnia 24 Marca 1832 roku.

4) Aby sprawy tyczące się poszukiwań pieniężnych, wynikłych z wypłat i dopełnienia aktów nabycia, pozostawione były Kommissyi do ostatecznego rozstrzygnięcia, na mocy Ukazów z dnia 25 Sierpnia 1817 r. i z d. 17 Kwietnia 1818 roku, nie pozwalając zaprzeczania tych aktów nabycia, które podług wyżej wspomnianych zasad, przyznane będą za nienaruszone.

5) Aby stosownie do tego było teraz zaleconem Kommissyi, odrącenie takich pretensyj, które nie mogą być rozpoznawane, na zasadzie prawideł wyjaśnionych w czterech poprzedzających artykułach, a oraz uwolnienie niezwłocznie dóbr, z pod zabronienia alienacyi, wypływającego s powodu tychże pretensyj. Co się tycze innych spraw, aby zalecić Kommissyi, iżby, przystąpiwszy do rozpoznania spraw innych, wydała na mocy praw, decyzją swoją; tudzież, aby zawiadomionymi zostali nabywcy dóbr o rezolucyi, jaka nastąpi co do wyż-wzmiankowanych przedmiotów. (Dz. Pow.)

Wiadomości zagraniczne.

Londyn 21 Września. 18 b. m. Król Belgów odwiedził naszego Króla w Windsor i był na obiedzie u JJ. KK. MM., na którym teź znajdowały się księżna Kent, s księżniczką Wiktoryą. Powiadają jakoby Król Leopold starał się o rękę księżniczki dla jednego ze swoich synowców.

— S powodu zrodzenia się we Francyi, gdzie tak wiele dzieł podstępnie przypisywanych wychodzi, powątpiewania względem autentyczności mających tu wyjść z druku pamiętników księcia Canino (Lucyana Bonaparte), książe ten zlecił wydawcom swoim, iżby na czele pierwszego tomu, który wyjść ma 25 b. m., umieszczonem było następujące świadectwo: «Londyn, 7 Września 1836. «Oświadczam niniejszem własnoręcznie przezemnie napisanem świadectwem, iż PP. Saunders i Otley, księgarze londyńcy, wyłącznie są upoważnieni pierwszy tom moich pamiętników, jako teź i angielskiego ich przekładu, z druku wydać, lub innym wydanie ich, według własnej uwagi, poruczyć. Oświadczam teź iż to są jedyne przezemnie samego pisane pamiętniki i że wszystkie inne, dotąd pod moim imieniem lub bez mego podpisu

wydane dzieła, fałszywie były mi przypisywane. *Lucyan, książe Canino.*»

— Miasto Glasgow posiada teraz 310 machin parowych, s których 175 działa w fabrykach, 59 w kopalniach węgla, 7 w kopalniach kamieni i 68 na stawkach parowych. Ogół ich siły wyrównywa siłę 6406 koni.

— Wielka uroczystość muzyczna w Manchester była w tym roku nader świetną. Exekwujących było 106, w liczbie których znajdowali się wszyscy najslawniejsi artyści, jakich zebrać można było. Chóry składały się ze 134 śpiewaków. Antyfona koronacyjna, Oratorium stworzenia świata Haydena i Requiem Mozarta wykonane zostały z największą doskonałością. Pani Malibran, która miała śpiewać arją z «Odkupienia.» Haendla, po długim oczekiwaniu, ukazała się nakoniec, błada i widocznie chora. Głos jej, zrazu słaby i drżący, odzyskał wkrótce całą swoją rościągłość; ale po odśpiewaniu arji Cimarosa, wyjętej z «ofiary Abrahama», siły ją opuściły i śpiewaczka musiała wrócić na miejsce, dawszy publiczności dowód swojej dobrej woli, gdyż w rzeczy samej była mocno chorą. Na koncercie tym znajdowało się przeszło 3000 osób i 800 miejsc zapłacono po 1 f. sterl. 1 szylingu.

Paryż 21 Września. Wczorajszy Monitor zawiera kilka postanowień Królewskich z d. 19 b. m. uzupełniających nakoniec nowe ministerstwo. Par i generał-porucznik baron Bernard mianowany został ministrem wojny, deputowany zaś P. Martin (dn Nord) ministrem prac publicznych, rolnictwa i handlu. Że wszakże P. Martin jest teraz chory, s tego powodu zarząd poruczonego mu ministerstwa, do czasu jego wyzdrowienia, powierzony zostaje P. Duchâtel. Co się tycze ministerstwa wojny, to rozdzielonem zostało na dwa oddziały, s których jeden obejmować będzie główny zarząd osób i działań wojskowych, drugi zaś zarząd wewnętrzny i rachunkowość wydziału wojny. Jeneralnym dyrektorem pierwszego mianowany został generał-porucznik vice-hrabia Schramm, jeneralnym zaś dyrektorem drugiego, radzca stanu Martineau des Chesnez. — Na miejsce wyniesionego na stopień ministra P. Martin, prokuratorem jeneralnym przy sądzie Królewskim w Paryżu, mianowany jeneralny adwokat sądu kassacyjnego P. Frank-Carré; jeneralnym zaś adwokatem przy sądzie kassacyjnym jeneralny prokurator przy sądzie Królewskim w Metz, P. Hébert.

— W jednej s tutejszych gazet opozycyjnych czytamy uwagi następujące: «Gabinetowi z d. 6 Września, po wielokrotnych napróżnych usiłowaniu, udało się wreszcie składować swój uzupełnić. Trzech marszałków i czterech generał-poruczników odmówiło przyłączenia się do gabinetu doktrynaryuszów i pomimo to *la Paix* nieprzestawała zapewniać, iż wydziałem wojny wslawiony miecz zarządzać będzie. Musiano się wreszcie uciec do jednego z adjutantów Królewskich, który, s powodu osobistego swojego położenia, do posłuszeństwa był obowiązany. Jeneral Bernard wszedł już był raz do składu trzechdniowego ministerstwa, jako minister wojny i nie sądzono iżby P. Guizot zechciał przybrać sobie za towarzysza jednego z ludzi, którzy do tego gabinetu należeli.

Ale nie znaleziono nikogo innego dla zastąpienia miejsca marszałka Maison i musiano zastosować się do okoliczności. — P. Martin, jak wiadomo, podobnież przymuszonym został do przyjęcia obowiązków ministra, do których żadnego nie ma powołania. Ale też panowie Bernard i Martin są tylko quasi-ministrami i, dla ułatwienia pracy, musiano im przydać towarzyszy. Tak panu Duchâtel poruczono przełożyć izbom projekt praw celnych, szczegóły zaś zarządu sprawować będzie kancelarya. P. Bernard ze swojej strony osądził też za potrzebną rozdzielić ministerstwo swoje na dwa oddziały, pod dyrekcją PP. Schramm i Martineau des Chesnez, którzy sprawować będą wszystkie obowiązki ministra i P. Bernard jedynie trud podpisywania zostawia. Jenerał Bérnard znany jest ze swoich talentów jako inżynier i przyskał sobie znaczną sławę w Stanach Zjednoczonych, gdzie urządził systemat obrony pbrzeży. Jest to nadto człowiek który, los swój winien rewolucyi lipcowej, bez której dotądby zostawał na wygnaniu; ale sam bezwątpienia czuje niezdolność swoją do obowiązku do którego go przymuszono. Teraz, kiedy gabinet 6 Września został nakoniec uzupełnionym, więcej niż kiedykolwiek pewnym być można, iż nie potrafi on wytrzymać próby w izbach. Ze wszystkich ministrów jeden tylko P. Guizot śmiało na mównicę wstępować może; wszyscy zaś jego kolledzy nazbyt mało mają wymowy do przyzwoitego stawania w izbach.»

— W *La Paix* czytamy: «Jenerał Bernard był adjutantem przy Cesarzu i Napoleon, który niegdy się nie mylił w zdaniach względem ludzi co z bliska go otaczali, na wyspie Ś. Heleny powiedział, iż: «Jenerał Bernard jest jednym z ludzi najcnotliwszych, jakich mu się widzieć zdarzyło. — Po naszych kłeskach w 1814, jenerał Bernard udał się do Stanów Zjednoczonych; żył tam przez 15 lat restauracyi i urządził środki obrony tego kraju. Dowiedziawszy się wszakże o rewolucyi lipcowej, wymówił się od wszystkich przełożeń rządu amerykańskiego i znowu własnej ojczyźnie talenta i usługi swojej ofiarował. Był adjutant Napoleona został adjutantem Ludwika Filipa i zawsze jest tymże samym cnotliwym człowiekiem, którego kraj cały z radością na czele ministerstwa wojny widzieć powinien.»

— W Nantes 17 b. m. zaszły znaczne rozruchy, które wszakże nie miały żadnego charakteru politycznego i skończyły się na niewielu ranach. Wynikły one s powodu zajścia rzemieślników s pospólstwem.

— 17 b. m. umarł tu w ogrodzie botanicznym znany naturalista Antoni Wawrzyniec Jussieu, w 89 roku życia.

— Don Karlos objeżdżał ostatnimi dniami niektóre punkta Guipuzcoa. Wyjechał 8 b. m. z Aspeytia, przybył 10 do Tolozy, gdzie miał nocleg. Nazajutrz, znajdował się w Oyarzun. 13go, w towarzystwie licznego orszaku, zwiedził Irun

i Fontarabiję. Zastanawiał się szczególnież na tych miejscach gdzie karliści 11 Czerwca zadali byli porażkę jenerałowi Evans i zatrzymawszy się nieco przed klasztorem kapucynów puścił się galopem na powrót do Oyarzun.

— Najnowsze wiadomości z Madrytu dochodzą 14 b. m. ministerstwo zostało nakoniec uzupełnionem. Pod prezydencją P. Calatrava, który jest oraz ministrem spraw zagranicznych, wydział skarbu poruczony został P. Mendizabal, wydział spraw wewn. don Joachimowi Maria Lopez, wydział marynarki i osad P. Ramon Gil de la Quadra, wydział sprawiedliwości i łask P. Jose Landero y Corchado, nakoniec wydział wojny jenerałowi margrabi Rodil. Mianowania te nie sprawiły szczególnego wrażenia; jednakże pierwsze kroki tego ministerstwa odznaczają się przezornością. Dekretem z d. 10 b. m. don Francisco Espoz y Mina mianowany został jeneralnym inspektorem milicyj narodowych w Królestwie i, do czasu jego wyzdrowienia ważny ten obowiązek poruczony został jenerałowi Lahera. Uorganizowanie ruchomej gwardyi narodowej i nakazany zaciąg 50,000 wojska popierane są z nadwyzczajną czynnością. Rząd niemniej się też stara o zaopatrzenie skarbu w pieniężne środki. P. Mendizabal zaczął od zawarcia nowej pożyczki 30 milionów realów.

Praga 20 Września. Cesarz i Cesarzowa JJ. wyjechali stąd wczora o 11ej rannej, wysłuchawszy mszy św. w katedrze Św. Jana Nepomucena.

Najnowsze wiadomości.

Haga 27 Września. J. C. W. Wielki książę rossyjski Michał przybył do naszego miasta.

Wiedeń 23 Września, NN. Cesarstwo JJmć wrócili tu 22 b. m. w najlepszym zdrowiu s Pragi.

Paryż 24 Września. W Monitorze dzisiejszym czytamy: «Rząd otrzymał z Bayonny depeszę następującą: «Gomez połączywszy się z innemi bandami wszedł 11 b. m. do Requena i skierował się ku Utiel. Jest on już w stosunkach s Cabrera i Quilez.» — Nadto, s Perpignan otrzymano następującą depeszę: «15 b. m. Gomez połączywszy się z bandami krążącemi w Aragonii i Walencyi znajdował się w Utiel na czele 15,000 ludzi, przednia zaś straż jego była o 9 mil od Walencyi. Opiera się on zuchwale armii centralnej. — Madryt zostaje ciągle w ręku anrchistów i motłochu. Niekarność coraz się w wojsku zwiększa. Mina umierający przeniesiony został 18 b. m. z Badelone do Gracia, dla zmiany powietrza.

— Nowy minister hiszpański P. Campuzano, przybył do Paryża.

London 24 Września. Otrzymane z Ameryki gazety donoszą, iż jenerał Santana został przez texyjczyków rozstrzelany.

(J. S. P. Gaz. P. P. P.)